

Sygnatura akt I C 472/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2023 roku

Sąd Rejonowy w Sopocie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Olszewska-Kowalska

Protokolant: sek.sąd. Magdalena Trąbicka-Patron

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2023 roku w Sopocie,

na rozprawie

sprawy

z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.**

o zapłatę

I. zasądza na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwotę:

a) 302,23 zł (trzysta dwa złote dwadzieścia trzy grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 05 czerwca 2023 roku do dnia zapłaty;

b) 4,87 zł (osiem złotych osiemdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 05 czerwca 2023 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala

III. zasądza na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwotę 30,12 zł (trzydzieści złotych dwanaście groszy) wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty

IV. zwraca od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Sopocie na rzecz pozwanej (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwotę 413,54 zł (czteryście trzynaście złotych pięćdziesiąt cztery grosze) tytułem nadpłaconej zaliczki na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego.

Sygnatura akt I C 472/23

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. w Ł. pozwem z dnia 05.06.2023 r. (data stempla pocztowego) domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S.:

- 1) kwoty 752,42 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem częściowego odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki S. o nr rej. (...) w zdarzeniu z dnia 11.01.2023 r.,
- 2) kwoty 27,53 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie liczonych od kwoty 752,42 zł od dnia 11.02.2023 r. do dnia 31.05.2023r.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 11.01.2023 r. powstała szkoda, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki S. o nr rej. (...), który był ubezpieczony z tytułu autocasco w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Szkoda została zgłoszona pozwanemu, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił świadczenie w kwocie 5160,13 zł. Rzeczywisty koszt naprawy pojazdu kształtuje się na poziomie 5912,55 zł. Dlatego powód domaga się od pozwanego dopłaty w wysokości 752,42 zł, bowiem nabył od poszkodowanego wierzytelność o wypłatę odszkodowania na podstawie umowy cesji. Nadto za okres opóźnienia powód domagał się skapitalizowanych odsetek i dalszych odsetek od kwoty świadczenia głównego i skapitalizowanych odsetek od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. (pozew – k. 4-6)

Nakazem zapłaty z dnia 21 czerwca 2023 r. Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Sopocie uwzględnił żądanie pozwu w całości. (nakaz zapłaty – k. 38)

Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw wniósł pozwany (...) S.A. w S., zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych oraz kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany wskazał, że nie kwestionuje swojej odpowiedzialności co do zasady za powstałą szkodę, jednak kwestionuje wysokość dochodzonego roszczenia. Podstawą ustalenia świadczenia pozwanego jest bowiem § 24 ust. 1 OWU, stanowiącego załącznik do umowy ubezpieczenia AC przedmiotowego pojazdu. Powyższe postanowienie wskazuje na uprawnienie ubezpieczyciela do weryfikacji stawek za roboczogodzinę do średniej stawki ustalonej w oparciu o ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu. Powód nie wykazał zaś, by stawki stosowane przez warsztat naprawczy były stawkami średnimi i zdaniem pozwanego są one zawyżone. Wypłacone przez pozwanego świadczenie w pełni rekompensuje zaś powstałą w pojeździe poszkodowanego szkodę. (sprzeciw od nakazu zapłaty – k. 45-47)

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczająca D. K. zawarła z (...) S.A. z siedzibą w S. umowę ubezpieczenia, w tym dobrowolnego ubezpieczenia autocasco samochodu marki S. o nr rej. (...) na okres ubezpieczenia od dnia 12 kwietnia 2022 r. do dnia 11 kwietnia 2023 r. Umowa została potwierdzona polisą nr (...). W polisie wskazano, iż zakres ubezpieczenia AC obejmuje serwisowy system rozliczenia szkód, wycenę brutto. Do ww. umowy ubezpieczenia zastosowanie miały Ogólne Warunki Ubezpieczenia (...)01/21, zw. dalej: „OWU”.

(dowód: polisa – k. 18)

Zgodnie z § 24 ust. 1 OWU: „Jeżeli w umowie ubezpieczenia zawartej w wariantcie serwisowym przyjęto sumę ubezpieczenia brutto, ustalenie wysokości szkody częściowej i wysokości odszkodowania po przedłożeniu faktur dokumentujących naprawę pojazdu według uprzednio uzgodnionych z E. Hestią kosztów i sposobu naprawy pojazdu przez zakład dokonujący tej naprawy, z zastosowaniem:

- 1) naprawczych norm czasowych producenta pojazdu zawartych w systemie A.,
- 2) średniej stawki za roboczogodzinę ustalonej w oparciu o ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu,

3) ceny części i materiałów producenta pojazdu ujęte w systemie A..

W myśl § 24 ust. 4 OWU: „W razie udokumentowania fakturami naprawy pojazdu dokonanej bez uprzedniego uzgodnienia z E. Hestią kosztów i sposobu naprawy, koszty naprawy podlegają weryfikacji do średniej arytmetycznej cen usług naprawczych stosowanych na terenie powiatu właściwego dla miejsca zarejestrowania pojazdu a, w przypadku gdy pojazd ten jest przedmiotem leasingu, lub stanowi zabezpieczenie kredytu, miejsca stałego zameldowania lub siedziby firmy (...), nie więcej niż 100 zł brutto za 1 roboczogodzinę prac blacharskich, lakierniczych i mechanicznych. Natomiast ceny części zamiennych i materiałów (w tym lakierniczych) podlegają weryfikacji maksymalnie do wartości brutto zawartych w systemie A., pomniejszonych o wysokość zużycia eksploatacyjnego, o którym mowa w § 29 ust. 2”.

(dowód: OWU – k. 19-34)

W dniu 11 stycznia 2023 roku pojazd marki S. o nr rej. (...) uległ uszkodzeniu. Szkoda została zgłoszona w dniu 13 stycznia 2023 roku pozwanemu ubezpieczycielowi. Pozwany zakład ubezpieczeń zarejestrował szkodę nadając jej numer sprawy: (...).

(okoliczności niesporne, nadto dowód: zgłoszenie szkody – akta szkody na płycie CD k. 53, korespondencja e-mail – akta szkody na płycie CD k. 53)

Poszkodowana oddała uszkodzony pojazd do naprawy w serwisie (...) Sp. z o.o. w Ł..

W/w warsztat wykonał oględziny, zakres uszkodzeń pojazdu został ustalony na etapie procesu likwidacji szkody. Dokumentacja wraz z wykonanym kosztorysem nr 1062MB z dnia 17-02-2023 r. została przekazana do pozwanej (...) S.A. w formie elektronicznej – mailem. Wskazany kosztorys został zweryfikowany przez pozwaną. Zakres prac wymaganych, określonych na podstawie technologii naprawy został uzgodniony na etapie likwidacji szkody z wyjątkiem takich czynności jak: mieszanie lakieru, przygotowanie próbki lakieru, osłonięcie części z tworzyw, odtluszczenie, odczyt kodu koloru. Pozwana nie uznała w/w czynności oraz stawek robocizny wykazanych przez warsztat naprawczy, weryfikując stawki za rbg prac blacharskich z 228 zł netto do kwoty 155 zł netto, stawki rbg prac lakierniczych z 228 zł netto na 155 zł netto. Pozwany zakład ubezpieczeń zweryfikował przedłożoną mu przez warsztat kalkulację naprawy do kwoty 5160,13 zł.

Warsztat, wykonując naprawę, nie uwzględnił zastosowanych przez pozwanego zakładu ubezpieczeń potrąceń.

Za wykonaną usługę warsztat wystawił fakturę nr (...) z dnia 30 marca 2023 r. na kwotę 5912,55 zł brutto. W fakturze wskazano wysokość stawki za roboczogodzinę prac blacharskich i lakierniczych na kwotę 280,44 zł brutto.

(dowód: kalkulacja nr 1062MB – akta szkody na płycie CD k. 53, weryfikacja kalkulacji powoda przez ControlExpert – akta szkody na płycie CD k. 53, faktura – k. 12)

W dniu 21 kwietnia 2023 r. (...) Sp. z o.o. w W. przeniosła na D. K. przysługujące mu na podstawie umowy ubezpieczenia prawa odszkodowawcze w stosunku do (...) S.A. z tytułu szkody komunikacyjnej z dnia 11.01.2023 r.

W dniu 24 kwietnia 2023 r. poszkodowana D. K. oraz współwłaścicielka pojazdu J. F. zawarły z (...) Sp. z o.o. umowę przelewu przysługującej im wierzytelności wobec (...) S.A. w S. z tytułu odszkodowania z polisy AC za szkodę z dnia 11.01.2023 r. (nr szkody (...)).

(dowód: cesja wraz z pełnomocnictwem – k. 8, 9,10,11)

Decyzją z dnia 30.03.2023 r. pozwany zakład ubezpieczeń przyznał odszkodowanie za szkodę w wysokości 5160,13 zł brutto w oparciu o zweryfikowaną fakturę nr (...).

(dowód: decyzja - akta szkody na płycie CD k. 53)

Całkowity uzasadniony koszt naprawy uszkodzonego pojazdu, z uwzględnieniem zapisów OWU AC o nr (...)01/21 a także zakresu prac przeprowadzonych przez warsztat naprawczy wynosi 5462,36 zł brutto.

Stawka za rbh prac zastosowana przez warsztat naprawczy mieści się w przedziale cen na lokalnym rynku a więc jest stawką rynkową czy też średnią.

Zakres naprawy zgodnie z załączoną fakturą co do zasady został określony prawidłowo z wyjątkiem zawyżenia czasochłonności prac naprawczych o 13 j.c. czyli 1,3 rbh. W pozostałym zakresie jest on zgodny z wymaganiami producenta pojazdu oraz uwzględnia warunki OWU AC o nr (...)01/21.

(dowód: opinia rzeczoznawcy samochodowego F. G. wraz z kalkulacją naprawy – k. 78-91)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił następujący stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentów zaofiarowanych przez strony. Autentyczność ani wiarygodność tych dokumentów nie były kwestionowane przez strony. Sąd również nie znalazł podstaw do kwestionowania ich wiarygodności z urzędu. Sąd uznał, iż kalkulacje wartości pojazdu marki S. o nr rej. (...) wykonane na zlecenie stron są jedynie dowodem tego, iż wyceny takie zostały wykonane oraz służą wyjaśnieniu stanowisk procesowych stron. Jednak z uwagi na spór stron co do kosztów naprawy pojazdu, ustalenia faktyczne co do tej okoliczności Sąd poczynił na podstawie opinii biegłego sądowego wydanej w przedmiotowej sprawie.

Sąd zaliczył w poczet materiału dowodowego dokumenty z akt szkody, w szczególności korespondencję stron z postępowania likwidacyjnego. Na ich podstawie Sąd ustalił przebieg postępowania likwidacyjnego, w szczególności datę zgłoszenia szkody i zakres uwzględnienia żądania powoda w toku postępowania likwidacyjnego przez pozwanego.

Sąd uznał za wiarygodną opinię biegłego sądowego rzeczoznawcy samochodowego F. G.. Opinia została sporządzona przez biegłego dysponującego odpowiednią wiedzą specjalistyczną i doświadczeniem zawodowym, w sposób rzetelny i staranny. Biegły dokonał szczegółowej analizy przedłożonych mu akt oraz zawartych w nich dowodów. Biegły przedstawił wyliczenie kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, mając na względzie postanowienia OWU AC o nr (...)01/21. Biegły wyczerpująco wyjaśnił przebieg swego wniosku i ostateczne wnioski. Opinia biegłego była jasna, precyzyjna, należyście uzasadniona. Żadna ze stron nie zgłosiła zastrzeżeń do opinii. W ocenie Sądu brak było podstaw do tego, by kwestionować wiarygodność pisemnej opinii biegłego sądowego i na jej podstawie ustalił wysokość kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu.

W ocenie Sądu, w świetle dokonanych ustaleń faktycznych, powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W przedmiotowej sprawie odpowiedzialność pozwanego co do zasady za powstałą po stronie powoda na skutek zdarzenia z dnia 11 stycznia 2023 r. szkodę nie była kwestionowana. Okolicznością sporną w sprawie była wysokość należnego powodowi odszkodowania z tytułu kosztów naprawy pojazdu powoda, w tym średniej stawki rynkowej za rbg prac lakierniczych i blacharskich w dacie szkody i jej naprawienia.

Roszczenie dochodzone pozwem wynikało z dobrowolnej umowy ubezpieczenia majątkowego AC pojazdu S., zawartej z pozwanym zakładem ubezpieczeń (w wariantcie AC, wariant serwisowy, rozliczenie brutto). Integralną częścią umowy ubezpieczenia były ogólne warunki ubezpieczenia, załączone do umowy (OWU).

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności (jak wskazuje art. 805 § 2 pkt 1 k.c.) na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Ustalając wysokość należnego powodowi odszkodowania, Sąd oparł się na niekwestionowanej opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej F. G. i ustalił, że całkowity koszt naprawy uszkodzonego pojazdu, z uwzględnieniem zapisów OWU AC o nr (...)01/21 oraz zakresu prac przeprowadzonych przez warsztat naprawczy wynosi 5462,36 zł brutto. Stawka za rbh prac zastosowana przez warsztat naprawczy mieści się w przedziale cen na lokalnym rynku a więc jest stawką rynkową czy też średnią. Zakres naprawy zgodnie z załączoną fakturą co do zasady został określony prawidłowo z wyjątkiem zawyżenia czasochłonności prac naprawczych o 13 j.c. czyli 1,3 rbh. W pozostałym zakresie jest on zgodny z wymaganiami producenta pojazdu oraz uwzględnia warunki OWU AC o nr (...)01/21.

W niniejszej sprawie poszkodowana zgłosiła szkodę w pojeździe oraz zdecydowała się naprawić szkodę w warsztacie (...) Sp. z o.o. w Ł.. Warsztat przygotował kosztorys naprawy zgodnie z tym zleceniem. Kosztorys został przesłany ubezpieczycielowi. Ubezpieczyciel nie kwestionował zakresu naprawy, ale zweryfikował stawki rbh prac blacharsko – lakierniczych (do 155 zł netto). W kalkulacji warsztatu stosowana była stawka 228 zł netto, a pozwany uznawał jedynie stawkę w kwocie 155 zł netto. Powód dochodził pozwem różnicy między kosztami naprawy skalkulowanymi przez warsztat powoda a świadczeniem wypłaconym przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego.

Sąd zważył, że pozwany nie przedstawił sposobu, w jaki wyliczył stawkę 155 zł netto jako średnią, jakie dane brał pod uwagę, z jakiego okresu, od jakich podmiotów. Pozwany nie wykazał więc zasadności swojej decyzji.

Co więcej, w ocenie Sądu postanowienia umowne § 24 ust. 1 i 4 OWU zostały sformułowane niejednoznacznie, w sposób nieprecyzyjny, niejasny. Bezspornie postanowienia te były zawarte w ogólnych warunkach umownych, a więc we wzorcu umownym przygotowanym uprzednio przez pozwanego ubezpieczyciela i nie były w żaden sposób indywidualnie ustalane z ubezpieczającym. Ubezpieczająca zawarła umowę jako konsument. W myśl art. 385 § 2 k.c., wzorzec umowy powinien być sformułowany jednoznacznie i w sposób zrozumiały, a postanowienia niejednoznaczne tłumaczy się na korzyść konsumenta. Sąd zważył, że postanowienia umowne § 24 OWU mają definiować świadczenie główne ubezpieczyciela w przypadku, gdy poszkodowany przedstawi fakturę za naprawę pojazdu w przypadku szkody częściowej i pozwalają na zweryfikowanie wysokości świadczenia do poziomu kosztów robocizny ustalonych na podstawie średniej stawki za 1 roboczogodzinę ustalonej w oparciu o ceny usług stosowane przez warsztaty porównywalnej kategorii do warsztatu dokonującego naprawy, działające na terenie miejsca naprawy pojazdu. Postanowienie § 24 ust. 1 OWU nie wskazuje, czy mają być wzięte pod uwagę wszystkie warsztaty, czy niektóre, ani jakie stawki tych warsztatów mają być brane pod uwagę. Z doświadczenia życiowego wynika, że warsztaty stosują różne stawki za wykonywane prace w zależności od charakteru i stopnia złożoności pracy, możliwości negocjacyjnych kontrahenta, trwałości współpracy z nim. Nie jest również jasne, czy średnia stawek ma być wyliczona jako średnia arytmetyczna czy w inny sposób. Zakres terytorialny warsztatów branych do porównania również został określony nieprecyzyjnie, bowiem nie odnosi się do konkretnych jednostek terytorialnych (gmina, powiat, województwo), ale do bliżej niesprecyzowanego „terenu miejsca naprawy”. Już choćby z tych przyczyn, oczywiste jest, że powyższe postanowienie umowne nie pozwala na jednoznaczne ustalenie sposobu, w jaki sposób pozwany może zweryfikować koszty rzeczywiste przeprowadzonej naprawy szkody częściowej w pojeździe, udokumentowanej fakturą. Stąd mimo, iż jest to postanowienie kształtujące wysokość świadczenia głównego pozwanego ubezpieczyciela, podlega ono kontroli pod kątem abuzywności w trybie art. 385¹ k.c.

W myśl art. 385¹ § 1 zd. 1 k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Zgodnie z art. 385¹ § 2 k.c., jeżeli postanowienie umowy zgodnie z § 1 nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie. Postanowienia OWU zostały uprzednio sformułowane przez pozwanego i nie były w żaden sposób indywidualnie uzgadniane z ubezpieczającą. Postanowienia § 24 ust. 1 OWU kształtują prawa i obowiązki stron umowy w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając interesy konsumenta. Dają one bowiem podstawę pozwanemu do arbitralnego ustalania wysokości świadczenia, do którego zapłaty jest on zobowiązany wobec konsumenta w razie gdy przeprowadzi on naprawę pojazdu w sposób udokumentowany fakturą. W sposób dowolny, nieweryfikowalny pozwany może obniżyć świadczenie,

powołując się na arbitralnie ustalone przez siebie średnie stawki za rbg prac blacharsko-lakierniczych. Sąd wziął pod uwagę, że tak ukształtowane postanowienie umowne daje podstawę do odmowy refundowania wszystkich kosztów rzeczywiście przeprowadzonej naprawy uszkodzonego pojazdu przez ubezpieczonego. Ubezpieczony, który zawarł umowę ubezpieczenia AC w celu zabezpieczenia się na wypadek szkody w swoim mieniu, nie ma więc zapewnionej refundacji szkody w swoim mieniu, a więc nie jest wobec niego realizowany zasadniczy cel umowy. Ubezpieczony nie jest nadto w stanie ustalić, jakie świadczenie z tytułu szkody częściowej w mieniu rzeczywiście mu przysługuje na podstawie zawartej umowy. W razie wątpliwości uważa się, że niedozwolonymi postanowieniami umownymi są te, które w szczególności: uzależniają spełnienie świadczenia od okoliczności zależnych tylko od woli kontrahenta konsumenta (art. 385³ pkt 8 k.c.), przyznają kontrahentowi konsumenta uprawnienia do dokonywania wiążącej interpretacji umowy (art. 385³ pkt 9 k.c.), przyznają tylko kontrahentowi konsumenta uprawnienie do stwierdzania zgodności świadczenia z umową (art. 385³ pkt 11 k.c.). Uprawnienie zawarte w § 24 ust. 1 OWU pozwala pozwanemu na kształtowanie wysokości swego świadczenia wobec konsumenta w sposób arbitralny i jednostronnie interpretowania zgodności świadczenia z umową. Z tych względów powyższe postanowienia są abuzywne i nie są wobec ubezpieczonego wiążące.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, skoro w toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał powodowi część należnego mu odszkodowania w kwocie 5160,13 zł, powód mógł domagać się w niniejszej sprawie zapłaty na jego rzecz kwoty 302,23 zł tytułem kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu (5462,36 zł – 5160,13 zł). A zatem, w pkt. Ia wyroku Sąd, na podstawie postanowień łączącej strony umowy ubezpieczenia oraz art. 822 § 1 k.c. w zw. z art. 363 § 1 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 302,23 zł tytułem kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu. Dalej idące żądanie pozwu, Sąd na podstawie ww. przepisów stosowanych a contrario, oddalił w pkt. II sentencji wyroku.

Odnośnie żądania powoda w zakresie odsetek ustawowych należy wskazać, iż stosownie do treści art. 481 § 1 i 2 k.p.c. za okres opóźnienia w spełnieniu świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek ustawowych za opóźnienie. W przedmiotowej sprawie pozwany opóźnił się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego w postaci zapłaty świadczenia w należytej wysokości na rzecz powoda. Zgodnie bowiem z art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. W myśl art. 817 § 2 k.c., gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, przy czym bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1.

Z ustaleń Sądu wynika, że szkoda została zgłoszona pozwanemu zakładowi ubezpieczeń w dniu 13 stycznia 2023 r., a więc termin spełnienia świadczenia w należytej wysokości upływał w dniu 13 lutego 2023 roku. Zatem od dnia 14 lutego 2023 roku pozwany opóźnił się w spełnieniu świadczenia w należytej wysokości. Słusznie jednak zwróciła uwagę pełnomocnik pozwanego, że na fakturze (...) figuruje termin zapłaty 13 kwietnia 2023r., świadczenie jest zatem wymagalne od dnia 14 kwietnia 2023 r. i od tej daty należą się odsetki za opóźnienie w płatności.

Powód dochodził skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 11.02.2023 r. do dnia 31.05.2023 od kwoty 752,42 zł , dlatego jego żądanie odsetkowe podlegało uwzględnieniu jedynie w części, tj. za okres od dnia 14.04.2023 r. do dnia 31.05.2023 r. od kwoty 302,23 zł, a więc co do kwoty 4,87 zł a nie 27,53 zł. Od sumy zasądzonej należności głównej oraz skapitalizowanych odsetek w wysokości 4,87 zł, Sąd zasądził dalsze odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tj. 05 czerwca 2023 r. do dnia zapłaty. Roszczenie odsetkowe za okres od 11.02.2023 do 13.04.2023 r. jako bezzasadne Sąd oddalił na zasadzie art. 481 §§ 1 i 2 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów z uwagi na to że powód wygrał sprawę w 39%.

Na koszty procesu poniesione przez powoda składały się: opłata od pozwu w wysokości 100 zł, koszty zastępstwa procesowego powoda w kwocie 270 zł (§ 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października

2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie), opłata skarbową w kwocie 17,00 zł od udzielonego adwokatowi pełnomocnictwa oraz wykorzystana zaliczka w kwocie 900 zł, co daje łącznie 1287 zł.

Na koszty poniesione przez pozwanego składały się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 270 zł, opłata skarbową 17 zł od udzielonego pełnomocnictwa oraz wykorzystana zaliczka w kwocie 486,46 zł (z uiszczonych 900 zł), co daje kwotę 773,46 zł.

Suma kosztów to 2060,46, powód powinien ponieść 61% tych kosztów, tj 1256,88 zł a pozwany 39%, tj 803,58 zł. Dlatego na rzecz powoda od pozwanego należało zasądzić kwotę 30,12 zł tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty na zasadzie art. 98 § 1¹ k.p.c.

W punkcie IV Sąd na zasadzie art. 80 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał zwrócić pozwanej od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Sopocie kwotę 413,54 zł tytułem nadpłaconej zaliczki na poczet kosztów opinii biegłego (suma uiszczonych zaliczek to 1800 zł, koszt opinia biegłego 1386,46 zł).